

[Finansministeren]

skulle gerne blive et af kendetegnene på 1990'ernes danske politik, og det synes jeg at den melding, vi i dag fik fra SF på dette område, lægger op til.

Derimod var jeg lidt overrasket over at høre hr. Jes Lundes bemærkninger for så vidt angår erhvervspolitikken. Når man nu ser på det forslag, der ligger i finansloven, som den blev fremsat den 27. december 1990, så er der jo tale om en meget dynamisk erhvervs politik, hvor der faktisk bliver satset 2,3 mia. kr. på erhvervsområdet dels via erhvervsskattelettelser, dels via anden form for direkte indsats. Skatterne sættes ned, afskrivningsreglerne forbedres, vi styrker eksporten ved at afsætte en garantiramme under Eksportkreditrådet på 5 mia. kr. til Østeuropa, vi udbygger netværksprogrammet med henblik på eksportsamarbejde og systemeksport, vi støtter forsknings- og udviklingsindsatsen både gennem øgede midler til den egentlige forskning, grundforskning og sektorforskning, der jo også stod på regeringens oprindelige ønskeliste, og ved at lave grundforskningsfonden, hvor vi investerer 2 mia. kr. – i virkeligheden basal forskning i vores fremtid.

Der er altså tale om en lang række ændringer af erhvervs politikken, der kan give dynamik, og som jeg da meget gerne vil fastholde udtrykket dynamisk erhvervs politik om.

Lad mig også sige om miljøet, at der jo i det oprindelige finanslovsforslag er lagt op til en meget massiv indsats på miljøområdet. Vi har uden at blinke i finansloven på miljøområdet genfremsat det forslag, som daværende miljøminister Lone Dybkjær stod bag, og vi har så i øvrigt for 1991 skaffet finansiering af de 100 mio. kr., som vi investerer i miljøstøtte til Østeuropa, hvor vi jo alle sammen ved, at en krone givet ud dér i hvert fald giver noget mere miljøforbedring end en krone givet ud i Danmark. Så der er altså tale om en meget aktiv miljøpolitik, fordi regeringen mener, at det er vigtigt at værne om miljøet, det er vigtigt at sikre, at vore børn og efterkommere har et godt dansk miljø, en god natur og mulighed for at leve et sundt liv. Så jeg kan slet ikke anerkende den beskrivelse af regeringens finanslovsforslag på miljøområdet, som hr. Jes Lunde var inde på.

Til hr. Kim Behnke vil jeg godt udtrykke en lille smule forundring. Hvad er det egentlig, hr. Kim Behnke og Fremskridtspartiet er imod i det finanslovsforslag og de tilhørende love, som

vi nu gennemfører? Er man imod de besparelser på 8,6 mia. kr., som er indlagt i finansloven? Nej, det er man vel næppe; dem støtter man vel. Er man imod, at vi har afsat 1 mia. kr. til afgiftslettelser i forbindelse med grænsehandelen? Nej, det er man vel næppe, for sidste år, da vi lavede aftale med Fremskridtspartiet, havde vi også afsat penge til lige præcis det samme formål. Er man imod, at vi har afsat midler til at finde en langsigtet boligløsning? Nej, det er man vel næppe, for det bad Fremskridtspartiet her i Folketinget mellem jul og nytår regeringen om at gøre.

Fremskridtspartiet er faktisk, sådan som vi har hørt de konkrete politiske meldinger, positivt over for alt det, der aktivt bliver vedtaget i denne finanslov, og derfor er det selvfølgelig skuffende, at Fremskridtspartiet vender tilbage til sin gamle rolle som protestparti og stemmer imod finansloven, selv om man i virkeligheden er tilhænger af langt det meste af det, der nu bliver gennemført.

Jeg vil dog gerne kvittere for, at Fremskridtspartiet hjælper os med ved en række ændringsforslagsafstemninger i eftermiddag at sikre, at de udgiftspolitiske måltal bliver holdt, ved sammen med de fem partier at nedstemme de udgiftskrævende ændringsforslag fra S og SF, som kommer til afstemning. Det vil jeg gerne sige tak for, men jeg synes egentlig også, når man ser på, hvad Fremskridtspartiet i øvrigt har meldt, at man kunne have stemt for finansloven.

Så kom hr. Kim Behnke med en helt forkert bemærkning i forbindelse med spørgsmålet om det – og det er jeg enig i – alt for store underskud på statsbudgettet. Hr. Kim Behnke sagde – og jeg tror, det var en fortalelse – at der var tale om en løbsk udgiftspolitik; det passer jo ikke. Udgifterne fra 1989 til 1990 og til 1991 bliver fastholdt på et lavere og lavere niveau; når vi har underskud på statsbudgettet, er det ikke, fordi udgifterne løber løbsk, nej, udgifterne bliver holdt, og udgiftstrykket falder.

Det, der er tale om, når vi har underskud, er indtægter, der svigter, fordi vi har været i en periode med en for lav økonomisk vækst. Jeg vil i øvrigt gerne gentage den oplysning, jeg i dag har sendt til Folketingets Finansudvalg om, at det seneste skøn for underskuddet ikke længere er 31,7 mia. kr., således som vi fremlagde det i december 1990. Skønnet i dag er på 29,5 mia.